

Een nieuw elan

Het zijn donkere tijden voor Defensie. Het kabinet Rutte-I legde Defensie een forse bezuiniging op. De meeste reorganisatieplannen als gevolg van die bezuinigingen staan op het punt ten uitvoer te worden gebracht. Dat betekent dat enkele duizenden militairen en burgers de komende tijd zullen worden bedankt voor hun bijdrage aan de krijgsmacht met haar nationale en internationale taken. Zij zullen de defensieorganisatie gedwongen moeten verlaten.

Voor vrijwel iedereen die nu bij Defensie werkt zal de komende tijd een moeilijke tijd zijn. ‘Zal het ontslag ook mij treffen?’, zullen velen zich afvragen. Deze onzekerheid en de reorganisaties raken de hele organisatie. En natuur-

hebben alle acties om het belang van Defensie voor Nederland onder de aandacht van de onderhandelaars van het kabinet te brengen, vruchten afgeworpen. Er komt weliswaar een korting op de defensiebegroting maar er komt ook een budget voor Internationale Samenwerking. Vanuit dat nieuwe budget worden uitgaven gedekt die nu nog drukken op de defensiebegroting.

Hoe dit nieuwe budget zich verhoudt tot de bezuiniging op Defensie is nog niet helemaal duidelijk. Kennelijk is de grens bereikt van verdere afbraak van de defensieorganisatie. Dat is, gegeven de druk om tot bezuinigingen te komen, toch zeker een lichtpuntje. Er zijn er echter meer.

De regering wil dat de krijgsmacht een rol blijft spelen in de wereld

lijk zal het vertrek moeilijk zijn voor al die mensen die ondanks hun kennis, kunde en ervaring toch moeten uitstromen. Maar ook voor degenen die mogen blijven, zal de komende tijd moeilijke zijn. Zonder de vertrouwde collega's die gedwongen zijn vertrokken, zal men moeten bouwen aan een nieuwe krijgsmacht.

Donkere en moeilijke tijden dus; toch dienen zich ook lichtpuntjes aan.

In het regeerakkoord van het kabinet Rutte-II komt Defensie relatief ‘goed weg’. Mogelijk

Het regeerakkoord geeft ook aan dat Defensie een visie op de krijgsmacht ontwikkelt. In die visie moet de krijgsmacht ook in de toekomst de verplichtingen in NAVO-verband kunnen nakomen en in staat zijn een bijdrage te leveren aan crisisbeheersingsoperaties. Dat getuigt toch van ambitie om met de krijgsmacht in de toekomst een rol van betekenis te blijven spelen op het gebied van vrede en veiligheid.

Daarnaast is er met Jeanine Hennis-Plasschaert ook een nieuwe, jonge minister aangetreden. Geboren ver na de Tweede Wereldoorlog en volwassen geworden buiten de schaduw van

de Koude Oorlog, vertegenwoordigt de minister de generaties die opgroeiden in een tijd waarin ook de krijgsmacht volwassen werd als organisatie, met beroepsmilitairen die wereldwijd intensief zijn ingezet. De minister en de

op de vingers van één hand te tellen. Met haar komst kan zij nieuwe perspectieven en netwerken toevoegen aan Defensie die mogelijk onderbelicht zijn binnen het mannenbolwerk.

De minister en de nieuwe krijgsmacht: het zijn generatiegenoten

nieuwe krijgsmacht: het zijn generatiegenoten. De krijgsmacht heeft een eigentijdse minister die de taal spreekt van deze tijd en die in staat moet worden geacht snel een 'klik' te krijgen met de samenleving voor steun en draagvlak voor Defensie.

De nieuwe minister heeft ervaring in de Europese politiek. Die ervaring kon wel eens hard nodig zijn nu de Verenigde Staten zich meer en meer op Azië richten en van Europa verwachten dat het zijn eigen boontjes dopt. Volgens het spreekwoord is het beter om een goede buur te hebben dan een verre vriend. Het is dan belangrijk een minister te hebben die thuis is bij de burens. Met de ervaring van de minister is het mogelijk om meer en sneller progressie te boeken op het thema Europese defensiesamenwerking, waarmee de krijgsmacht haar voordeel kan doen.

De nieuwe minister is ook de eerste vrouwelijke minister van Defensie. Een primeur voor Nederland op deze post; een primeur die een eigen, unieke dynamiek zal hebben. Zeker aan de top van Defensie zijn de vrouwen

Maar belangrijker dan het vrouw-zijn, is dat de nieuwe minister er geen geheim van heeft gemaakt dat zij vroeger een baan als militair bij Defensie ambieerde. Het is er weliswaar niet van gekomen, maar haar droom om dan ooit minister van dat departement te worden is inmiddels werkelijkheid geworden. Daardoor kan ze uitvoering geven aan haar idee dat Defensie echt belangrijk is voor Nederland.

We hopen dat de nieuwe minister en de kabinetsambities de voorbodes zijn van een nieuw elan voor Defensie. Dat is nodig in de donkere, moeilijke tijden voor Defensie. De organisatie verdient het. En gezien de fragiele situatie in de wereld kan Nederland niet zonder een organisatie die vol vuur voor de samenleving door het vuur wil gaan als de nood daar is. ■